

kan det saa indtræffe i Warnemünde Kl. 2⁵ næste Morgen. Men rejser man med Persontog til Warnemünde Kl. 4³⁰, er man der ogsaa Kl. 2⁵ næste Morgen. Jeg ved, at der fra Banernes Side gøres alt muligt for at bevirke, at Varerne forsendes hurtigst muligt, og jeg vil derfor henstille til Trafikministeren, om det ikke var muligt, at Forsendelsen af Varerne kunde ske i samme Tidsrum som Personbefordring kan ske, altsaa ogsaa som Ilgods, saaledes at f. Eks. alt Kød kunde sendes med Persontog om Eftermiddagen fra Odense; derved vilde der opnaas en Dags Besparelse i Forsendelsen, og det er klart, at en Dag har meget at betyde for ferske Varer. Paa Grund af den store Trafik fra Øerne, Sjælland og Lolland-Falster, som mere og mere vælger Warnemünde-Routen, burde det vistnok tages under Overvejelse, om ikke en ny Godsfærge over Østersøen snart var paa sin Plads. Jeg henstiller dette til Overvejelse for om muligt at faa en Ændring i dette Forhold.

Dernæst har jeg endnu en Bemærkning over for den ærede Trafikminister; nemlig med Hensyn til Togforbindelsen ved Holmstrup Station paa Fyn. Der har to Gange været sendt Andragende, først til Generaldirektoratet og dernæst til den ærede Trafikminister, om, at det Tog, der gaar om Eftermiddagen fra Fredericia og ved Kl. 5 er ved Holmstrup, maatte standse her. Forholdet er, at naar man rejser fra Fredericia om Eftermiddagen, saa standser Toget ikke ved Holmstrup, men man kører lige til Odense. Det er den eneste Station paa Fyn, hvor Toget ikke holder. Folk maa rejse til Odense og derfra med et andet Tog til Holmstrup. Lige saa ubehageligt er det for selv Egnens Beboere, ville de til Odense om Eftermiddagen, se de 3 Tog gaa forbi. Da det er den eneste Station paa Fyn, hvor det Tog ikke holder, vil jeg gerne henstille til Trafikministerens Overvejelse, om det ikke var muligt, at dette Tog kunde standse de faa Minutter, her er Tale om. Da Andragendet var fremme i Fjor, underskrevet af saa godt som alle Beboerne i Distriktet, blev det udtalt, at det var vanskeligt over for den stærke Trafik paa de fynske Baner at standse her, inden der kom Dobbeltspor over Fyn. Jeg haaber nu, at den Tid ikke er fjern, da vi faa Dobbeltspor, og at der fra Trafikministerens Side maa fremkomme Forslag derom i en nærmere Fremtid. Det er jo imidlertid givet, at der vil gaa et Par Aar, inden Dobbelt-

sporet kommer i Virksomhed, derfor vil jeg indtrængende henstille, at denne Station ikke skal vedblive at være Stifbarn, ved at Togene ikke standse der.

Maa jeg dernæst sige ganske i Almindelighed, at naar man sidder her og hører den ene Rigsdagsmand efter den anden fremstille sine Krav om Forbedringer i det ene og det andet Forhold og om yderligere Forhøjelser af Tilskud, saa kommer man til at tænke paa, hvor skulde til Slutning alle Pengene komme fra til disse Formaal, og det ligger da nær at sige, at der maa være andre Punkter, hvor vi maa søge Indskrænkninger. Jeg skal da ikke tilbageholde den Bemærkning — det gælder saavel for Landbrugets som for andre Erhvervs Vedkommende —, at vi vel paa alle Omraader, hvor den private Mand ikke uden for store Ofre alene kan gøre Forsøgene, maa hjælpe til, saaledes ved Oprettelse af Avlscentre, Kontrol- eller andre Foreninger, men naar Sagen først er kommen i Gang, maa Udgifterne mere og mere bæres af Befolkningen selv. Jeg har tænkt mange Gange i de sidste Aar, naar jeg er kommen til et af de mange Dyrskuer eller Udstillinger her i Landet, om man ikke snart er ved at drive det for vidt. Naar man er paa et af disse store Dyrskuer det ene Aar og saa kommer igen næste Aar, saa ere Fremskridtene, der ere skete, saa forsvindende, at man næsten ikke kan se dem. Jeg tror, at Tiden snart er inde til at overveje, om Bevillingerne her ikke maa indskrænkes noget, saaledes at vi indskrænke Antallet af Dyrskuer og anvende disse Midler paa andre Omraader. Der er en anden Konto, man standser ved, og det er den med alle de Tilskud til private Mennesker omkring i Landet, denne private Konto, hvor der ydes Bevillinger det ene Aar efter det andet. Naar man ser, hvad disse Mennesker have udrettet for Samfundet, saa er det selvfølgelig noget godt for alles Vedkommende, naturligvis i større eller mindre Grad, men man kommer alligevel til den Opfattelse, at mange af dem, der faa Understøttelse af Staten, ikke paa det Omraade egentlig ere mere fortjente end mange af dem, der ikke faa den, og skulde man til at yde alle dem Understøttelse, som paa et eller andet Omraade have gjort sig lidt fortjente af Samfundet, hvor vil saa Grænsen blive? Jeg tror nok, det paa det Omraade er gaaet saaledes til, at en Rigsdagsmand har haft een, som han har ønsket frem, en anden har haft en anden, og for at den ene kunde faa sin frem, maatte han tage